

Geneze opice české, demokratické. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 17. listopadu 2022

ČESKO: Vědecká kvalifikace obecná: řád primáti, podřád primáti evropští, infrařád česká kolonie, čeleď hlupci, podčeď hlupci bez svrchovanosti, rod Pepici. Slavíme výročí 17. listopadu. Opletalovu oběť jsme odsunuli bokem a vtělili si do data sametovou revoluci roku 1989. Opletal nebudí vášně, tam jsme všichni za jedno - Němec byl syčák, pozor na něj. A tak se pereme o pozůstatky naší důstojnosti u roku 1989. Dezoláti versus ještě větší dezoláti. Česká vlajka versus česká vlajka. To je naše vlajka... ne, to je naše vlajka. A na steč, bídní červi.

Včera jsem se dočetl, že z České republiky odtéká do zahraničí rekordní množství dividend. Krásnější definici 17. listopadu aby člověk pohledal. To si jen skuteční majitelé republiky vycucávají poslední zbytky z věčně otrásaného oslíčka těsně před kolapsem. Ale ne, to určitě ne. Tak to není, nesmím přemýšlet tak dezolátně. Je to běžný proces tržního kapitalismu uplatňovaný na kolonii. V pohodě.

Český rozhlas k tomu zjistil pozitivní zprávu, prý pozitivní. Stát si může začít také stahovat dividendy. Z ČEZu. Příští rok podle Českého rozhlasu stát vydojí z ČEZu na 150 miliard korun, plus další desítky miliard od ostatních energetických společností. A to je skvělá zpráva. Trochu ji špiní fakt, že ty peníze nejdřív ČEZ někomu musel vyrvat z rodinných a firemních rozpočtů, ale to je jen příjemný bonus k výše řečenému, i protože nám to ukazuje definici 17. listopadu, až bych si lepší ani přát nemohl. Je to pozitivní zpráva, hlásí veřejnoprávní rozhlas, stát bude lepit dluhové díry vytvořené třiatřicetiletou sérií jedné blbě vlády vedle druhé odíráním svých obyvatel. Radujme se, veselme se, s milionem chviliek pro zaražené vycházky jděme slavit tu naši svobodu platit a platit a platit a platit a platit. Heslem naší doby je - ejchuchů. Ale ano, zcela běžný normalizační pokřik.

Třiatřicet let stačilo Kristovi k pochopení toho, že na lidi má být jeden hodný. My jsme za tu dobu pochopili, že 20 let týrání v exekučním infernu je docela fajn kšeft. Na otroky musí být přísnost.

Geneze polistopadového člověka nevzpřímeného. Kvalifikace pavědecká, jak jinak: řád privatizační deprivanti, podřád beznaděj, infrařád echt česká kolonie, čeleď hlupci, podčeď hlupci bez svrchovanosti, rod Pepici.

Po revoluci bylo radování a křepčení ve společnosti. S jakou nadějí jsme hleděli vstříc chmurné budoucnosti. Začátek devadesátých let byl svobodný (a mafiánsky euforický), konec devadesátých let byl už jen mafiánský. Privatizace zlikvidovala jakékoliv střípky možné obrody českého průmyslu a sebevědomí. Nevygenerovala nové Tomáše Bati, vygenerovala zahraniční „investory“, kteří pak za pomoci dividend vysávají z republiky potřebný kapitál, který republika potřebovala pro odraz ode dna. A tak jsme na tom dně doposud. Hezky v úslušném předklonu, který předvedl premiér Fiala při vítání Uršuly Leyenové v Litomyšli.

Následoval účelový a na rychlo splácaný vstup do NATO, kterým jsme měli legitimizovat (a také jsme to podlézavě udělali) útočnou válku proti Srbsku (teď ale nevím, jestli se to ještě může říkat, nebo už jsou za to pohlavky). Může se ukazovat na Srbsko a tamní do nebe volající válku plnou odstřelování kritické infrastruktury jako jsou nemocnice, rozvody elektřiny, transformátory a tak podobně? Snad ano. Syčáci Američani dělali to samé co teď syčáci Rusové na Ukrajině. Je to jedna svoloč.

Pak přišel vstup do přenádherné Evropské unie. Ten je rámovaný největší dezinformační kampaní v

režii státu a dominuje mu výrok Vladimíra Špidly, tehdejšího ministra pro dezolaci české národní hrdosti: „I ti největší pesimisté jsou přesvědčeni, že nejdéle do sedmi let od vstupu do EU se příjmová hladina českých obyvatel vyrovná příjmům lidí v SRN.“ Jak to zhodnotit? No přece zvoláním – ejchuchů. Povedlo se. Jsme tam. Dokázali jsme to. Příjmy sice stále nedosahujeme ani na kapesné německého pubertáka, ale to nevadí. My rádi. Špidla tu dezinformaci myslel dobře. Určitě.

Následovalo bezčasí kolektivistické normalizace, kdy normalizovat jsme se měli v roli kolonie a tím tvrdě potlačovat perspektivu republiky. Nyní jsme ve fázi názorové normalizace, kdy si musíme sjednotit myšlenkovou mapu a ve společnosti nevykazovat a trestat dezolátní názory. Samozřejmě dle zadaného kódu, kdy dezolátní názory zastává jen jedna strana, a druhá je za dezolátní označuje a vytváří definici dezoláta. Což vylučuje diskuzi z procesu svobody a demokracie. Ale to je také pozitivní. Pro tu druhous tranu rozhodně.

A sebevědomí národa? Jeho lidí, ekonomiky, zemědělství, průmyslu, vědy, kultury? Všechno je v prachu. Na kolenou škemráme na Západě o zbytky ze stolu s hostinou. Generujeme politiky, kteří v mezinárodních jednáních vystupují preventivně v lokajském předklonu, nechají se vodit jako loutečky a píší oslavné eposy o tom, že jsou velkými kluky. Ale píší to sami o sobě. Velcí kluci je vnímají jen jako ty malé slabé, kteří slouží k tomu, že se jim dá pod hrozbou násilí zabavit svačina. Doposud na střídačku velcí kluci hrozili na Polsko a Maďarsko. Přidá k němu brzy nejspíš i Itálii. To sice není tak malý a slabý kluk, ale trhá partu těch velkých. A to se v mafiánských kruzích prostě neodpouští.

Poslední vývoj naší společnosti mi přijde jako výlet po třech ústřenech antiutopiích. Aplikace Orwellova 1984, postupný přechod na Huxleyho Šťastný nový svět, s tendencemi k přechodu k Zamjatinovu románu My. Všechny tři jsou děsivé, všemi třemi kráčíme.

Ale i přesto všechno je tiché předání moci z roku 1989 hodné oslavy. Smí se napsat, že to stojí za kulové. A smí se proti tomu (zatím) pozvednout hlas. Ale to je asi tak všechno. Jo a ještě se smí říkat ejchuchů, ale nevím, jestli to člověka tak nějak vnitřně zahřeje. Asi ne moc.

ZDROJ: krajskelisty.cz AUTOR: Štěpán Cháb